

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Organulu oficialu alu sinodului eparchiale.

Foi'a acésta ese in tota domineca,
— dar prenumeratiunile se prümescu
in tote dilele.

Pretiul pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu tri-
luniu 1 fi. 50 er.; éra pentru Strain-
tatea: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.
Unu exemplariu costa 10 cr.

Tote siodeniele si banii de prenume-
ratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea direginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se prümescu cu 7 cr. de
linia, si 30 er. tacse timbrale.

**Cu numerulu de facie diur-
nalulu nostru intra in noulu triluniu
Aprile—Juniu.**

Deci ceremu reinoirea abonaminte-
loru espirate, ér' pre dnii deputati sîno-
dali in deosebi ii poftim a se abona in
vedere, cà in durat'a siedintelor sîno-
dali „Gur'a Satului“ va fi diurnalulu
oficiosu alu sinodului eparciale.

Pretiul se aréta in frontispiciu.

Nrulu presinte a intardiatu eu 2. dile din cau'sa
Santeloru serbatori, ceremu inse scusele nôstre.

Baetului din Romani'a.

Mai Carole Hop-in-tiòle!
Puiu de némtiu, burcusiu la fôle,
Ce gandesci de te-opacesci,
Sa te cari nu te gatesci?!

Nu crede tu cà-o sà tia
Multe dile-a ta domnia,
Cà'n curtea d'in Bucuresci
Multu timpu nu-o sà mai prandiesci:

Cà romanulu scie bine
Ce se-ascepte de la tine,
Si-asiè daru de timpuriu
Ti poftesce elu adiu!

Du-te daru baete draga,
Nu luá glum'a de siaga,
Cà-apoi te vei pacalí,
De pe tronu candu te-oru trantí. . .

Si-apoi spune tu pre linu
Cusciloru dela Berlinu,
Cà la Bucuru-Bucuresci
Nu sunt serbatori nemtiesci
Daru sunt bôte romanesci !!

CIURILA si BURILA.

C. Scii ce a reportatu consululu burcusiescu d'in Bucuresci imperatului nemtiesci?

B. Ba, dieu, nu sciu.

C. Cà romanii sunt nebuni de bucuria invingerilor
burcusiesci, dovada cà in esaltatiunea bucuriei loru i-au
spartu si lui (Consulului) capulu.

Cortulu lui Siamù Banù.

in care d'in numerós'a familia a lui Siamù Banù abiá a mai
remasu elu cu muerea sa Zamfir'a, soru-sa Gafin'a si fe-
tiorii: Cul'a si Adamutiu.

Adamutiu (vine dela scóla, si candu intra in cortu,
arunca caciul'a depre capu, merge de a dreptulu la tata-seu
si la muma sa, si li saruta man'a, apoi dice:) Buna dio'a
dato si mamo! eata am venit de la scóla, si da - mi de
mancare.

Siamù Banù: Dá cine te o invetiatu, se me batujocoresci sì se-mi saruti man'a, — că dòrr' io nu-su popa.

Adamutiu: Nu esci popa, dà-mi esti tato, sì apoi domnulu dascalu ne a invetiatu: că se cinstesci pe tata-teu sì pe muma-ta ca se traesci multu sì **bine** pe pamantu. Asia io fiindu-că pana acum'a de candu sum nu-mi aducu aminte se me fiu *saturat* *vr'o* data: pentru aceea de adi in colo in tota dio'a ti-oiu *sarut* man'a sì tle sì mami, dòrr' mi-a dà atât'a de *mancare*, cătu sà me *saturu* bateru odata inainte de mòrte, se potu dice si io, că *am traitu* bateru *odata bine pe pamantu*. Apoi io mai mare cinsti ca sarutatului manei nu sciu, pentru că la noi in situ pop'a e helu mai cinsti, fiindu-că sì Mari'a Sa Vladiculu de cète ori i scrie *vr'o* porruncu, totu de-a-un'a i dîce „*Cinsti' ta parinte*.“ Si apoi sì ómenii d'in satu candu vreu sà-dee cinstea deplina i *saruta* mana si-su fréca sì fruntea de ea. Asia am vediu si Dumineca la biserică, că dupa ce a gatatu parintele slugib'a apoi a esitu d'in biserică sì afarra de usia bisericiei i-a adusu elopotariulu unu scaunu, parintele a siediutu pe elu sì si-a intinsu man'a drépta sì a tienutu-o cu dosulu in susu, de i-au sarutat-o toti ómenii sì muierile căte au esitu d'in biserică, sì fia-care candu o *sarut* si-si poeniu sì fruntea de ea, apoi dîcea d'in gurra: „*buna dimineati' a parinte, dà cumu ai masu?*“ si popa le respondea: „*bine, dà dumnia-ta?*“ Ast'a a tienutu mai unu césu de vreme, si numai atât'a s'a interuptu, pana si-a implutu parintele pip'a, si si-a aprinsu-o cu unu svebele de siosiu usiei bisericiei, apoi eara i-au sarutat-o mai incolo, si parintele a tienutu man'a tiapanu ca unu lemn pana candu a venit la rrîndu nevast'a cea de asta earna a lui Iacobu Sfîdereacu. Atunci parrintele, dupa ce i-a sarrutat man'a, apoi a strinsu-o pe ea de mana, séu nu i-a lasatu man'a d'in man'a lui, s'a uitatu la ea in ochi, a mai slăbodit u d'in gurra unu fum de tabacu, apoi a disu catra ea: „dá tu ce ai facutu pricagita de te ingresi asia tare?“ Nevast'a a pusu capulu in pamantu, si s'a dusu mai in colo. Dupa ce s'au gatatu ómenii d'in baserica, apoi parrintele si-a scuturat pip'a de siosiu usiei, a pusu-o in turiaculu cismei si apoi intorecendu-se catra norodulu ce stă afarra, i-a intrebatu: „nó dà Domni'a vóstra cumu ati masu?“ si apoi s'a dusu pre la fagada a casa. Toti ómenii se mirau, că ce se grabesce asia tare parrintele a casa; inse slug'a dumnia-lui, care tamanu venise dupa prescuri, a spusu, că a casa; la parrintele este unu *cârlicu*, care a venit d'in Sîminariu a casa pe Serbatori si parrintele bagu-séma pentru ahaia se grabesce, ca se nu-i fia uritu la carlicu *numai cu domn'a preuteasa a casa*. Ahaia am bagatu de séma si eu inca in biserică, cum-că se grabesce, pentru că inca la „*Slav'a tatalui*“ la „*aghiosu*“, la „*cheroviciu*“ si la „*pricésna*“, candu a inceputu cantaretii a le cantá pe lungu, a strigatu parrintele d'in altariu: „*hurdyca le mai iute, că nu am vreme să siedu tota dio'a in biserică*“. Atunci audu pe unu betranu — ce stă rediematu intr'o căre — mornaindu: hm, hm, hm! ast'a nu mi place.“ — Dupa ce s'a gatatu slugib'a, vedu numai că toti ómenii se indrépta cu facéea catra balconulu hel'a de unde se spunu predicatiile. Intru aceea, parrintele in locu de a se ivi acolo, eata-lu că iesa d'in altariu desbraeatu de hainele besericesci, borborosete intu unu „*tatalu nostru*“ si apoi iesa d'in biserică. Atunci betranului meu scutura d'in capu si dîce: „dá pentru hast'a i damu noi miertia de bucate si căte dòue dile de lueru pe anu dela fiz-care gazda, ca neci Dumineca se nu aiba vreme pentru sfint'a liturgia; si pentru hast'a a manecat pit'a lui D'dieu patru ani in hele Sîminarii, ca neci in sfint'a di de astadi, in Duminec'a Tomii, se nu audîmu cătu de cătu o tiera de pridicatia, ori déca nu scie elu spune d'in capulu lui, bateru se se fi cetitu „*cazani'a*“, se ne mai aducem aminte de D'dieu. — Ferra vedu eu, că am avut pecatele ca se ajungu si se vedu cu ochii mei, cumu se alege nemicu de legea si de crediti'a nostra cea stramosiasca, — bă me temu că voi ajunge de oiu vedè surupendu-se insa-si beseric'a, de vomu ajunge chiaru sòrtea tieganiloru, cari si-au manecat insi-si beseric'a loru. Acum'a pricepu eu pentru ce mergu ómenii acum'a mai bucurosu la crisma la jupanul Mendel, de cătu la beserică, adeca pentru că Mendel le slugesce d'in tota inim'a cu hele ce are, — eara pop'a nostru viue numai odata in septemana in beserică, ca se slugésca, si si atunci i pré multu unu césu de vreme, ca se faca

slugiba cumu se cade. Apoi se te mai miri pentru ce nu stau astadi popii in fruntea neamului nostru⁴. Vedeti! astfelui a vorbitu betranulu mea rediematu in cärgia pana ce au esitu heia-l-alti ómeni d'in beserică.

Asia io v'am sarutatu manile ca se ve cinstesci si apoi se traescu multu si **bine** pre pamantu, si pentru ahaia vedi mama de-mi da de mancare, ori stricu totu ce am facutu!.....

Siamù Banù: D'apoi tu numai ca se-ti dee de mancare ne-ai datu cinstea ce ni se cuvine, — há?!

Adamutiu: D'apoi ce socotesci? că dorr' in dio'a de astadi ti face cineva ceva bine ori ajutoriu numai asia de giaba? Ferritu-te-a Ddieu!!... Dá nu-ti aduci aminte de lelea Smarand'a candu a murit? că a siediutu 5 dile intinsa pe scandura, — si vrutu a pop'a se vina si se o ingrópe, pana nu i-a pusu Sim'a Spatariu 4 taleri in mana? Inzedaru l'a imbiatu cu paharrulu helu de hargintu se-lu tieni in zalogu, pana va capatá bani de hartia! Dá baetulu Solomiei nu scii că s'a impusit in cortu, pentru că tata-seu nu a potutu platî ingropatiunea in ainte? Da dòrra la judecata, ori la alte tistyi, poti scôte direptatea ferra de a o cantarri cu bani?! — Ori dòrra socotesci, că vei afilá vr'unu chinezu d'in Banatu, pe care se-lu fi costatu ajungerea la asta cinsti numai o pareche de vaci?! Séu credi cumu-ca se va afilá ver unu dascalu pe care se nu-lu fi costatu dcretelul dela potropopulu sembri'a de pre unu anu?! Ba pote vei fi crediendu, că cingătoriele cele rosii a protopopiloru d'in Banatu le-a potutu priimî ver unulu dela Mari'a S'a Dragutiu in ainte de ale copéri totu cu bancute de căte o suta?! Pote se fia, dar' eu nu credu. In urma, aceea totu-si nu vei crede o, cumu-ca parintele Olteanu in ainte de a pune crucea pe peptu si-a pusu *sufletulu* zalogu? bine aru fi se nu-lu fi pusu, dar' eu dicu că me indoiescu, candu vedu că lui nu-i sfîela a strigă in gur'a mare in adunatur'a papistiloru din Pesta, cumu-ca clu recunoscă, că pap'a d'in Stirigonu e capu bisericiei rremane uniate? de care s'au rru-sinatu insi-si papistasi hei cu mintea sanetosa. Aceea inse totu-si se o credi cumu-ca dumnilui alt'a a vorbitu d'in gurra in adunare, si alt'a vorbire a datu in scrisu. — La tóte aheste, dado draga, nu poti alt'a dîce, de cătu că:

*Acum' lumea s'a stricatu,
Ce-o fostu ciusti s'a manecata.*

Asia nu mai acceptă se me mai rogu, ei dii mamei Zamfir'a se-mi dee de mancare. . .

Siamù Banù: No Zamfiro, astupa-i gurra cu ce-v'a, ca se mai si taca. — Dá óre Dumnilui Vasiesiu Gurr'a Satului, cumu de nu a venit, la noi precum mi-a fostu dîsu ieri. Nu ati auditu ce-va?

Gafina: Ba io am auditu, că Dumni'alui are firea buhloru, de dio'a dòrmie si nòptea ambla, — numai de nu aru veni la noi noptea, se nu-lu rumpa canele.

Cul'a: Nô dado! acum' sciu dulceati'a atatu a scólei, cătu si a besericiei, ferra de care omulu nu e omu deplinu.

Acum' inca odata dîeu că multiamu Tatalui că am scapatu de scola!!!

Femeea: Ia te sém'a barbate draga, sà nu te recesci pe c'latoria!

Barbatulu: Ah! scump'a mea, cătu esci de buna, si atatu te ingrigesci de mine, cătu Dieu nu mi-aru parè reu, déca m'aslu si bolnavi odata.

Femeea (la oparte): Unde aru fi noroculu sà si — crepi!

Andrásy e romanu!

Frate „Gur'a Satului“

Vedientu, că te ai apucat a scôte la lumina lucruri seriose, ba ai si deschis un'a rubrica numita „Magazinu“ pentru documente vrednice de „Gur'a Satului“, vinu se te rogu spre a priimî si urmatóriile date istorice:

Vei fi auditu, de cumu-va n'ai cetitu, cumu se scarmana secretorii mai multoru natuuni pentru originea mai marrelui intre ministrii Ungarici, adeca a grofului **Andrásy**,* dicendu, că acestu mare barbatu de statu, frumosu la pîru, care pr'in tienut'a sa cu ocaziunea bataliei intre frantuzi si prusaci ne a scapatu de ghiarele nemtilor, nu e magiaru

⁴) Ba am cetitu de m'am si imbetatu de ele.

de origine: asià muscularii neindestulindu-se că acum'a, în urm'a adunătorei de la Londra se potu scaldă cumu vreu în marea negră, amenintia lumea și cu alte pericule, pre-tendindu în organulu loru „Golos,” cumu-ca grofulu Andrásy nu e magiaru, ci *muscalu* de vitia. Vesta se latiesce iute, să éca că și slovacii în fóia loru numita „Slovenski novini” pretindu pre grofulu Andrásy de alu loru, dicendu: că nu e nece magiaru, nece musculari, ci curatul *slovacu* de origine.

Abia se uscă acestu numeru alu fóiei slovace vine fóia de semtiu bunu „Sloga,” și cu date istorice a mana incepe a aretă: că grofulu nostru de nu e urmatoriu de la Árpád, atunci de siguru e *croatu* de origine.

Frate „Gura Satului!” Scindu, că căte nimicuri s'au indatinat foiele a scrie, eu numai ridu de aceste nebunii, inse in interesulu adeverului astu cu cale a dechiară: că grofulu Andrásy nu e nece magiaru, nece musculari, nece slovacu și nece croatu, ci de a dereptulu *romanu de vitia porodită*.

Dîs'a mi o documentesu cu arguminte neresturnate, precumur urmăsa:

1. Grofulu Andrásy se trage d'in Ardélu și are acolo si adi posessiune lunga Muresiu, unde mai numai romani locuiescu. Dar' se dice, că *Tuhutum* cu ocașiunea pactului dela Asculeu a luat la sine pre unu pruncu minorénu alu lui *Gelu*, ducele romanu cadiutu, cu numele Andreiu și numindu-lu pe unguria Andrásy, l'a donatu cu multa avere, din care apoi s'aru fi tragedu famili'a Andrasiese de astadi.

2. E fapta inca, că in Ardélu in Comitatulu Hunedorei si adi esiste unu satu cu numele *András-falva*, in care singuru numai romani locuiescu.

3. Cine nece după aceste nu crede mie: pre acel'a ilu indrumu se cetésca *cartea* „notariului anonim” despre templu regelui Bel'a.

4. In urma spre a delaturá ori ce indoiéla, voi mai adauge și acea impregiurare, că, fiindu unu faptu istoricu nedisputat, cumu-ca famili'a grofu Chendei (*Candu-a-fi*) d'in Ardélu e de origine romana — se poate presupune cu siguritate, că grofulu Andrásy numai pentru aceea a luat de soci'a pre ultim'a flóre a acestei familie, pentru că ca romanu a avut simpatia catra dins'a.

A buna séma numai d'in acést'a impregiurare se poate splică și aceea: că grofulu Andrásy e asià de mare amicu și partenitoriu alu — *romanilor!*

Din collectiunea unui istoricu modernu.

Responsulu.

Archimandritului din „Iepurania”, cumu și-lu concepià „*Garriculu*” Cern-utiloru-da nu bine, *Cazacesculu*, că aru trebui elu se fia la intrebatiunea facuta in nrl.

12. acestui „*Gura*” — ferite-aru D-dieu de ea!

Ve numiti in suplic'a vóstra, „*pecatosi*”, — atât'a vorba cuminte e in intrég'a vóstra scrisóre. Căci, déca me intrebati voi pre — *mine*, de ce eu ordinesu ce-v'a siá, săn siá; apoi sciindu voi bine, că eu ca *Locotitoriu* ce sum, alu carui *locu tieni*, eu alu celui'a-si — condeiu scriu, cuminte sunteti? — Pr'in urmare, cumu asiu *puté* eu vroi, se ve carabaniti voi „*autonomistii*” d'in tiéra! Naib'a dejá, cumu v'a immultstă; totu Naibei déca v'ati mai si duce, la ce iara erá, pecatele mele! se-lu mai pomenescu — la ce, dieu, aru mai avè E. Sa se se re'ntórea — D-dieu tienă-lu unde-e! — in pasial — ceca! in eparchia-si? — „In Familienangelegenheiten” num'a? o, acelea si-le-a pusu E. Sa dejá bine la cale, și inca asià de bine, in cătu — de le-a-ti puté voi pre ale vóstre asià se le puneti . . . Era „in partibus infidelium” dóra, se mai devina E. Sa episcopu, ast'a un'a, n'are nici o satisfactiune, déca n'ai pe cine — tiurna — ceea! — archipastori; alt'a, un'a ca-aceea, de s'oru imprimi „*dorintiele clerului*” — píschi! — d'in anulu o miia optu sute siesediaci și atâtea de nebú — vreu se dieu — „*achefalii*.” E. Sa si făr de-aceea, nici n'a scapă de a deveni „in partibus” și apoi inca mai grósa, că vâ fi *Archiepiscopu și Mitropolitu „in partibus”* . . .

Dara, pe lauga aceste tóte, E. Sá, „Ispolá eti — Dés-

pota!” și asià-e sermanulu, afara de unii „carii au remasă” și pentru aceea ei acum in prospetu și pré frumosu, adeca — „afferim!” — se decorara — ca și „in partibus infidelium:” voi — „*fidi*” sunteti . . . căci in privint'a „*autonomiei*” avendu voi și préfrumosulu, adeca totu afferimulu „Send-schreiben” d'in anulu „Hildebrandu” ceea! 1860 și atât'a peste „*achefalii*” și alte prémilostive și mantuitore „mots d'ordre” adeca, povetie archi . . . ere-sci; la ee si cine + + + ve mai adună cu miile in véra tr. pe „tolóca”, neci macar „telegramele” sciute, ultima ratio a parintescei bunavointie, ascultandu . . .

Privitoriu la a dôa parte a intrebărei vóstre, apoi uici nu-mi vine a mi mai bate capulu, de a vi-o respunde. Inse atât'a totu-si vi spunu, că despre unele semne, pare-mi-se că e de prisosu se mai negati ori rechiamati „otariele meetingului” vostru și alte nemicuri asemenei lui. — Sciti voi pigmeiloru și liliputaniloru *unde-e dusu E. Sa?* sciti voi, și propriu — *la ce?* No! destulu! — dara — apoi aceea inca nu sciti, că in dilele acestea p'entre alte epistole vajnice ce sosirea in villa „Fainbach” mai veni un'a totu dela „Czeck”-ien'a cu initialele in sigilu „Eureca, Heureca!” care zerindu-le pater și Dl. „Becs”-bach, sari in susu de foteuillu și strigă pline de bucuria: urra Filomenutia! pentru tine, éra unu pachetul la posta; éra pentru mine, uita-te, unu versu d'in Evangelia — o, lu-intielegu! citesc „Wolgeborn, vede-voru pre care l-au impunsu!” ti-trebue mai multu? ti-am spusu eu că betranulu inca totu me asculta, și inca minunatul de bine. Urra, asisi me punu și scriu la „Neue freue” că — bá și mai inca decâtă atuncea, scii tu in „25. Ian.” și-i punu acestei corespondinție in butulu *romanilor* (Soleanii și Homoreni totu nu mai sciu ei orbii nemic'a) i-punu dîeu, articlului meu in frunte ca motto, cantecul asisi alu loru *romunescu*:

„Frundia verde de café,
„Bine-mi pare că-e pe-amé!”

Éca, trebue dara se mai rechiamati voi meetingulu și altele de-ale vóstre? voi ganditi că veti cascigá ce-v'a — „*Tifla!*”

Si in fine, ultim'a parte a intrebărei vóstre, accea cunoșcu eu, că e numai unu sarcasmu musicatoriu, ce si merita unu „breu rosiu”, dar' peste fatia-ve dar' nu peste burta, cum i-si și are elu prestigulu seu celu sublimu . . . Sciti voi că-ci bine, că și mie nu-mi e necunoscute, cumcă de i-aru fi fostu lui „Becs”-bocu bine in legea lui, n'aru fi fostu venitul elu — la noi . . . Cumu dara mai cutesati a presupune, că — ahá! dóra voi socotiti, că asià se — scapati voi de elu? ! a — a! déca asià, apoi aceea se o și sciti, că macaru se ve ice — Beng'a, de ciuda, asià si e și nu altu-feliu ! !

Era si pentru locoincreditoriu ca alu meu, astadi mai bine-e acolo? nu-su și acolo déjà destui — *Antehîrti* ca si voi? o, — macar o *mahallá* de 'n „*Sodom'a și Gomorr'a*” asupr'a vóstra !!!

Anecdote.

Mai Avrame! daru nu inghieti tu acum'a in peteculu acest'a de caputu' dise unu creștinu catra unu jidancu, care intru adeveru in mediuloculu iernei erá numai intru unu caputu de véra și asià forte usioru imbracatu. „Ce prostu este tu creștinule! — dise jidanculu — cumu să fi la mine frigu, candu totu caldura dela soarele din vara se bagatu in caputu esta!” . . .

Un'a femeie seraca merse la judele cereuiale ca să plătescă un'a suma de parale la care a fostu condamnatu barbatulu ei, și intrandu la judele plangendu dise: „Dle jude! paralele aceste sunt crunte și asudate”.

— Uscati lacrimile drag'a mea, — o mangaiă judele — că voi sterge eu sangele și sudorea depe ele! . . .

Padîti-vi pungele!

Nu cam de multu unu diurnalul anglosu aduse sub rubric'a „*padîti-vi pungele*” urmatorulu anunciu:

Astadi mai bine de 200 de *advocati* au depusu jurnalul, și si-oru priimutu licintiele de a potè practisá! . . .

Ciobanulu parasită.

(Să nu intielegeti pre Carolu I. Hop-in-tiolu....)

In sedar cantu eu d'in fluerulu meu doinele cele mai amorose, că-ci neci un'a d'in copilele aceste nu me mai iubesc. Apoi sì oitiele mele, par că li e frica de mine, — dar ce me mai surprinde, că chiaru și canii mei, cari mi erau candu-va atât de credintiosi, de unu tempu incocăe, candu me apropiu de turma, mi aréta coltii.

CIGURI-MIGURI.

Unui inspectorelu de scóle d'in mil'a lui András & Comp. denumitu pentru Comitatul Carasiu i pica mai de una-di pr'in creri a se esprime intru un'a comună romana și 'naintea mai multoru barbatii cinstiti cumu-că: romanii sunt prosti, fore de omenia și hoti. Si dieu inspectorelulu nostru guvenamentale cam are dreptu, că-ci de erau romanii cuminti apoi de buna séma ti-lu scoteau pe basi'a inspectorelulu de urechi afara; că romanii nu au omenia, ast'a inca e dreptu, că-ci cine pôte areta, că stapanitorii nostri unguri candu-va oru cinstitu, ori oru omenit upe romani, — daru ince că romanii se fia hoti, ast'a nu o potu crede, că romanii asi de grab'a se fia invetiatu meserii'a unoru dn'i inspectori.

Mai de una-di Congresulu papistiloru d'in fondulu iadului aduse otariea, eà numele Transilvani'a să péra pentu totu de un'a, la ce sì smeul d'in Lugosu a consentit'u.

Déca nu aru esîste unu Domnedieu, care se apere pre filii sei credintiosi, apoi dracii cei negrii și rosii ai infernului aru sterge totu ce-e santu de pe faciea pamentului.

TAND'A și MAND'A.

T. Oare cari sunt meritele cele grandioase a Dului Eötvös, pentru cari un'a persona pré innalța a daruitu 1000 de florini, spre a i se ridică unu monumentu?

M. De buna séma sugrumarea culturei naționali a poporului d'in Ungari'a și mai cu séma a romanilor!

Gaoci de óue rosii,

aflate la usi'a sînodului.

= Babesch, avendu dejă mandatul la sînodulu episcopal d'in Aradu, la care anulu trecutu a si participatu, — cumu (?) cumu nu (?) s'a facutu alesu și pentru sînodulu diocesei de Caransebesiu.

Si Dsa fore de a renunçè la mandatul celu pentru Aradu, dice in diurnalulu seu „Albina:“ fiindu-că sînodulu d'in Aradu l'am organisatu, cauți să mergu estu tempu la Caransebesiu să conducu și să organisesu și pre sînodulu de acolo.“

La imodesti'a acést'a nerusinata nu facemu neci unu comentariu, faca onorab. publicu.

Nóa ince totu-si ni remane detorinti'a a-lu face atentu, să nu se gandescă, că va face și estu tempu specula, contandu pre diurne duple de la dôue sînôde, și pôte la anulu viitoriu de la trei sînôde de o data!

Publicatiuni.

Recomendare.

Subsemnatii ordonandu pentru comun'a Aldesci o parache de campane de la dnulu *Manule Moscovits* agentele mai multoru fabricice d'in patria și d'in strainatate de campane, masine și stingătòrie de focu: in interesulu adeverului venimus a dâ spresiune convictiunei nôstre, că pre acele l'amu atatu forte bine construite și de unu tonu multu mai sonoru și mai harmonicu de cătu pre cele de pr'in pregiuru, ce sunt facute dupa alte sisteme, cu tôte că ceste sunt multu mai mari. Dreptu-ce recomandam tutoru basericeloru, déca au trebuintia de campane moderne și sonore, și cu tôte acestea astine, să se adresese la numitulu dn'u agente in Aradu, la Ospetari'a „Palatinu.“

Aldesci, in 29. Martisoru, 1871.

Comitetulu parochiale d'in Aldesci.